שרה'לע

אינטערעסאנטער און שפאנענד דער ראמאן פון אידישען לעבען באארבייט פאר דעם „אידישען זשורנאל" פון י־ם

(פארזעצונג)

— אנקעל! — האט גראף גווידא אויסגערופען, — איהר נערענקט דאך נאך די וועלט נעשיכטע, וועלכע לערענט אונז אז די יעזואיטען זענען אינטריגאנ־טען, גרויזאם און פאנאטיש, וואו זיי קומען מאכען זיי אן קריעג, שטרייטיג קייטען און אונצופרידענהייטען! זיי האב־בען רואינירט שפאניען און האבען גע־מאכט פון איהר אן ארים, שוואך לאנד. אמאל איז שפאניען געווען א גרויסמאכט, פאר וועלכער אייראפא האט געציטערט; זי איז געווען אזוי רייך, אז זי האט ניט געוואוסט וואו אהינצוטאן דאס געלט, וואס אמעריקא פלעגט איהר שיקען. דער שפאנישער קעניג קארל דער ערשטער, האט זיך באראהמט: „אין מיינע לענדער געהט די זון ניט אונטער". — און וואס איז פון שפאניען יעצט? אן ארים, עלענד, פארשולדיגט לאנד, וואס האט קיין מאכט זיך אליין צו באשיצען. דאס האט זי צו פארדאנקען די יעזואיטען וועלכע האבען איינגעפיהרט די אינקוויזיציע און האבען פארטריבען טויזענטער ערליכע און פייסיגע בירגער, וועלכע וואלטען געקענט אויפהויבען דאס לאנד, דורך זייער האנדעל און אינדוסטריע.

— ניין, אנקעל, ניין! — די יעזו־איטען פרערזענען האס און פיינטשאפט, זיי זענען ניט די דינער פון דער רעליי־גיאן נאר די קאזאקען פון דעם פאפסט, זיי ווילען אז דער פאפסט זאל הערשען, ווייל זיי האפען אליין צו הערשען אין זיין נאמען. זיי פרעדיגען א פאלשע מא־ראל, ווייל זייער הויפט־פרינציפ איז: „דער צוועק היילינט דעם מיטעל!". מען מעג אלזו באנעהן אלע טעגליכע פאר־ברעכענס, ווען מען האט נאר אין זינען א גוטען צוועק, און דער גוטער צוועק איז צו פארגעטערען א מענשען. דעם פאפסט, זיי לערנען דעם מענשען צו זיין א היפאקריט, א פארשטעלטער פרומער, צו טאן אלע־בייז און צו שענקען א גרויס ליכט דער הייליגער יונגפרוי. זיי פאר־ארבען דאס פאלק, זיי מאכען דאס פאלק ניט מאראליש, ווייל —

— גענוג! — האט דער פירשט אויסגערופען בייז, — גענוג! איך קען עס מעהר ניט הערען ווי דו שימפסט די גוטע און פרומע יעזואיטען ווי אן אמעס־שאפט יעזוס קריסטוס (אזוי רופען זיך אליין די יעזואיטען). — איך האב דיר איינמאל געזאגט אז דאס יעזואיטען סע־מינאריום מוז אויסגעבויט ווערען און עס מוז זיין.

— דאס קען איך ניט טאן! — האט גראף גווידא געענטפערט פעסט. — איך קען ניט קריגען קיין געלט צו בויען א יעזואיטען שולע, ווען מען דארף האבען דאס געלט אויף גוטיגערע זאכען.

— גווידא, דו פארגעסט אז איך בין דער פירשט, אין מיין לאנד קען איך באפעהלען.

— דאס וויים איך זעהר גוט, ליע־בער אנקעל, און דערפאר בעט איך אייך, ערלויבט מיר זיך אפצואזאגן פון מיין אמט, איך וויל עפעס אויסטאן אז די איינוואוינער פון פירשטענטום גרייץ זאלען האבען מיך צו גערעדען, אבער ניט אז זיי זאלען מיך שילטען און פאר־דאמען.

פאטער אורבאן און די פירשטין האבען נאך פריהער אנגערעדט זעהר פיעל אויף גראף גווידא, אז ער פיהרט זיך ארום מיט זימאן פראנק און מיט אנדע־רע פריידענקער, דער פירשט איז אלזו שוין פריהער ניט געווען צופרידען מיט זיין פלימענים, יעצט אבער, ווען גראף גווידא האט זיך נאך ערלויבט צו באליי־דיגען די פרומע יעזואיטען, איז דער פירשט געווען אויסער זיך.

— איך קען דיך ניט צוריק האל־טען, — האט ער געזאגט, — איך זעה אז מיר האבען פארשיערענע אנזיכטען. איך דענק אויך אז עס איז גלייכער מיר זאי־לע זיך צושיידען אהן כעס און אהן פיינטשאפט.

— פארוואס זאלען מיר זיין בייז איינער אויפ'ן אנדערען? מיר האבען פארשיעדענע מיינונגען אבער מיר הע־בען דאך בלייבען דערביי ווי בעסטע פריינט; איהר זייט דאך מיין אנקעל, מיין צווייטער פאטער, דער קאפ פון אונ־זער פאמיליע.

די לעצטע ווערטער האבען געטאכט א טיעפען איינדרוק אויפ'ן פירשט; גראף גווידא איז דאך דער זוהן פון זיין אייג־ענער שוועסטער.

— דאס האט דיר געוויס ווי־מאן פראנק איינגערעדט, — האט דער פירשט געלאכט. — די אירען קעלען ניט פאר־געסען, וואס מען האט זיי אריינגעטריי־בען פון שפאניען, און זיי פארלוימדען די פרומע יעזואיטען, און אלע פריידענ־קער־מוטען זיי נאר, ווייל די יעזואיטען פאדערען זיי אויף צו זיין פרום, צו בע־טען גאט און צייגע הייליגע, און ווייל די פרומע יעזואיטען האבען פיינט דעם האנ־דעל, דעם שאכער, שווינדעל, און די פאר־דארבענהייט.

— ניין, אנקעל, ניין! — די יעזו־איטען פרערזענען האס און פיינטשאפט, זיי זענען ניט די דינער פון דער רעליי־גיאן נאר די קאזאקען פון דעם פאפסט, זיי ווילען אז דער פאפסט זאל הערשען, ווייל זיי האפען אליין צו הערשען אין זיין נאמען. זיי פרעדיגען א פאלשע מא־ראל, ווייל זייער הויפט־פרינציפ איז: „דער צוועק היילינט דעם מיטעל!". מען מעג אלזו באנעהן אלע טעגליכע פאר־ברעכענס, ווען מען האט נאר אין זינען א גוטען צוועק, און דער גוטער צוועק איז צו פארגעטערען א מענשען. דעם פאפסט, זיי לערנען דעם מענשען צו זיין א היפאקריט, א פארשטעלטער פרומער, צו טאן אלע־בייז און צו שענקען א גרויס ליכט דער הייליגער יונגפרוי. זיי פאר־ארבען דאס פאלק, זיי מאכען דאס פאלק ניט מאראליש, ווייל —

— גענוג! — האט דער פירשט אויסגערופען בייז, — גענוג! איך קען עס מעהר ניט הערען ווי דו שימפסט די גוטע און פרומע יעזואיטען, און דאס יעזואיטען ווערען אויפגעהויבען פון דער געזעל־שאפט יעזוס קריסטוס (אזוי רופען זיך אליין די יעזואיטען). — איך האב דיר איינמאל געזאגט אז דאס יעזואיטען סע־מינאריום מוז אויסגעבויט ווערען און עס מוז זיין.

— דאס קען איך ניט טאן! — האט גראף גווידא געענטפערט פעסט. — איך קען ניט קריגען קיין געלט צו בויען א יעזואיטען שולע, ווען מען דארף האבען דאס געלט אויף גוטיגערע זאכען.

— גווידא, דו פארגעסט אז איך בין דער פירשט, אין מיין לאנד קען איך באפעהלען.

— דאס וויים איך זעהר גוט, ליע־בער אנקעל, און דערפאר בעט איך אייך, ערלויבט מיר זיך אפצואזאגן פון מיין אמט, איך וויל עפעס אויסטאן אז די איינוואוינער פון פירשטענטום גרייץ זאלען האבען מיך צו גערעדען, אבער ניט אז זיי זאלען מיך שילטען און פאר־דאמען.

פאטער אורבאן און די פירשטין האבען נאך פריהער אנגערעדט זעהר פיעל אויף גראף גווידא, אז ער פיהרט זיך ארום מיט זימאן פראנק און מיט אנדע־רע פריידענקער, דער פירשט איז אלזו שוין פריהער ניט געווען צופרידען מיט זיין פלימענים, יעצט אבער, ווען גראף גווידא האט זיך נאך ערלויבט צו באליי־דיגען די פרומע יעזואיטען, איז דער פירשט געווען אויסער זיך.

— איך קען דיך ניט צוריק האל־טען, — האט ער געזאגט, — איך זעה אז מיר האבען פארשיערענע אנזיכטען. איך דענק אויך אז עס איז גלייכער מיר זאי־לע זיך צושיידען אהן כעס און אהן פיינטשאפט.

— פארוואס זאלען מיר זיין בייז איינער אויפ'ן אנדערען? מיר האבען פארשיעדענע מיינונגען אבער מיר הע־בען דאך בלייבען דערביי ווי בעסטע פריינט; איהר זייט דאך מיין אנקעל, מיין צווייטער פאטער, דער קאפ פון אונ־זער פאמיליע.

די לעצטע ווערטער האבען געטאכט א טיעפען איינדרוק אויפ'ן פירשט; גראף גווידא איז דאך דער זוהן פון זיין אייג־ענער שוועסטער.

— איך וויים, אז דו האסט אין דער לעצטער צייט זעהר פיעל פארלאר־רען, — האט דער פירשט געזאגט אויף־מעל פריינטליכער, — דו האסט געהאט א האסנונג צו ווערען פירשט אין גרויז, און דיזע האסנונג האסטו פארלארען. איך האלט עס אלזו פאר מיין הייליגע פליכט דיך צו פארזארגען ווי מיין אייגען קינד. אויב דו ווילסט ווערען א ריפלאמאט קען איך טאן פון רייגעטווענען זעהר פיעל. איך האב זיך איבערגעבעטען מיט'ן קע־ניג און האב מיט איהם זאנאר גערעדט פון דיר, ווען דו ווילסט וועל איך בעטען דעם קעניג, ער זאל דיר ערשטע בעסטע שטעלען אין פאריז, וויען, פעטערבורג אדער קאנסטאנטינאפעל.

גראף גווידא האט דוקא ניט גע־וואלט ווערען א ריפלאמאט, ער האט פיינט געהאט די ליגענס און די פאלש־קייט, וואס יעדער ריפלאמאט מוז גע־ברויכען, ער האט זיך אבער יעצט נוט געקענט העלפען און האט געזאגט:

— איך דאנק אייך, ליעבער אנקעל פאר אייער גוטסקייט און איך נעהם אן אייער פארשלאג.

— דו ביזט א פעהיגער מענש, א געבילדעטער מענש, און דו קענסט מיט דער צייט ווערען א גרויסער מאן, — האט איהם דער פירשט געטרייסט. — איך דענק אז דו קאנסט זאנאר פאהרען קיין בערלין איבערמארגען.

(ווערט פארזעצט)

שרה'לע

אינטערעסאנטער און שפאנענד דער ראמאן פון אידישען לעבען באארבייט פאר דעם „אידישען זשורנאל" פון י־ם

(פארזעצונג)

— אנקעל! — האט גראף גווידא אויסגערופען, — איהר נערענקט דאך נאך די וועלט געשיכטע, וועלכע לערענט אונז אז די יעזואיטען זענען אינטריגאנ־טען, גרויזאם און פאנאטיש, וואו זיי קומען מאכען זיי אן קריעג, שטרייטיג קייטען און אונצופרידענהייטען! זיי האב־בען רואינירט שפאניען און האבען גע־מאכט פון איהר אן ארים, שוואך לאנד. אמאל איז שפאניען געווען א גרויסמאכט, פאר וועלכער אייראפא האט געציטערט; זי איז געווען אזוי רייך, אז זי האט ניט געוואוסט וואו אהינצוטאן דאס געלט, וואס אמעריקא פלעגט איהר שיקען. דער שפאנישער קעניג קארל דער ערשטער, האט זיך באראהמט: „אין מיינע לענדער געהט די זון ניט אונטער". — און וואס איז פון שפאניען יעצט? אן ארים, עלענד, פארשולדיגט לאנד, וואס האט קיין מאכט זיך אליין צו באשיצען. דאס האט זי צו פארדאנקען די יעזואיטען וועלכע האבען איינגעפיהרט די אינקוויזיציע און האבען פארטריבען טויזענטער ערליכע און פייסיגע בירגער, וועלכע וואלטען געקענט אויפהויבען דאס לאנד, דורך זייער האנדעל און אינדוסטריע.

פיינטינג און פייפער הענגינג

מייפט געלט ביי די אסינגמאן פייפער און פיינט סטאר. מיר פייפ־רעי און פיינטען אייערע הייזער פאר העלפט פון דעם פריין ווי אנדערע. מיר פארקויפען פייפער פון די שעהנסטע רע־זיינס און פיינט צו די ביליגסטע פרייזען

166 אסינגמאן עוו. טעלעפאנירט לייקסייד 0947, און מיר מאכען אייער דזשאב גלייך. מיר האבען נעגנג מענשען אז דער ארבייט, יעדער דזשאב אין גא־ראנטירט.

ספעשעל פרייזען פאר אוטסייד פיינטינג.

ס. קאהן, איינגנטימער.

349-7-7)

פלאסטערינג

טשימני ריפייערינג און מאכען נייע, אסטעריינג, דאך קעסטינג, קאנ־קריטינג, דעכער ריפעירינג, און אלע אנדערע ארבייטען. זעהט זיך מיט

O. H. RIPLEY & JOHNSON
38 BRUNSWICK AVE.
Tel. Trinity 8522

א שוחט טובהס זוכט א שטעלע

א שוחט גסות, זעהר א גוטער לעה־רער, מגקר, בעל קורא, בעל תוקע, און א פאראנטווארטליכער מענש. יראה שמים, אויך אנדערע מעלות וואס זענען באריי־טענד פאר א שוחט אין פאנטרי זוכט א שטעלע. זיך ווענדען אויפ'ן אדרעס:

Rabbi Jacob Gordon
116 Beverley st. Toronto Ont.

זומער אדער ווינטער־
די דריי ביכער מוזט איהר לעזען!

1) „דער איד אין קאנאדע"
פון א. ריינוויין.

2) „קאנאדע און איהר נעשיכטע"
פון א. ריינוויין.

3) „ארץ ישראל אין אידישען לע־בען און ליטעראטור פון א. ריינוויין.

צו באקומען אין
זשורנאל אפיס 253 קווין סטריט

נייעם ביי אונז אין שטארט

אינגלאך וועלען־קרינען צוויי מאנאטען וואקאציע

די „בינ בראדערס מיאוזמענס", אויף 90 אלבערט סטריט, פלאנעווטע איצט צו אנהויבען א באוועגונג אז אר־מע סקול קינדער אין עלטער פון 12 ביז 14 יאהר, זאלען קריגען וואקאציע אין קאנטרים אין פארלויף פון די צוויי מא־נאטען יולי און אויגוסט.

דער פלאן איז, אז איינוואוינער פון קאנטרים זאלען נעהמען א זיך איינעם אדער צוויי, אינגלאך פאר דער דערמאנ־טער צייט, און דערפאר זאלען זיי קריי־גען פון צוויי ביז פינף דאלאר א וואך. אזוי ארום וועלען קיין גרויסע אויסגאב־בען ניט זיין און די קינדער וועלען קריי־גען וואקאציע, אין די דערפער פאר די הייסע זומער מאנאטען.

עס איז היינט לייכט צו פאה־רען אין דער־לייק

דער־לייק — דער פלאץ וואוהין טויז־זענטער אויינען פון פראספעקטארס קומען ארויס אומגעדולדיג צו געפינען אין דער ערד גאלדענע אוצרות, איז היינט אזוי פארבונדען געווארען מיט דער ציווילי־זירטער וועלט, אז די פריהערדיגע שווע־ריגקייטען צו הערנדייכען אהין זענען כמעט איינגאנצען באייטיגט געווארען.

די דאזיגע נייעס איז באקאנט גע־ווארען פון מיידזשאר דאנלאפ, איינער פון די פיאנערען אינספעקטארען און דער מענערזשער פון דעם דאלאפ דער־לייק סינדיקייט, וועלכער איז אהער אנגעקו־מען, נאכדעם ווי ער האט היבשע עטלי־כע וואכען דארטען פאר־ב־ראכט.

„לאקראס" שפיעל איינגע־פיהרט אין היגע סקולס

לעצטע וואך איז אין דער גריס סטריט סקול איינגעפיהרט געווארען צום ערשטען מאל די „לאקראס" שפיעל — קענערד'ס נאציאנאלע גיים.

דאס איז דאס ערשטע מאל וואס די דאזיגע גיים ווערט געשפיעלט אין היגע סקולס.

פינף פארוואונדעט אין אן אוי־טאמאביל צוזאמענשטוים

פינף מענשען זענען פארוואונדעט געווארען ווען זייערע אויטאמאביל־לען האבען שבת אין דערפריה זיך צוזאמענ־געשטויסען אויף קינג און וועלסאן עוו.

די פארוואונדעטע זענען סעם פא־ליינסקי, דער טרייבער פון איינעם פון די אויטאמאביל־ען, פרס. וויקטאריא פאליגי־סקי, זיין פרוי, וועלכע וואוינען אויף 1477 דזשעראדד סט. איסט. פון דעם צווייטען אויטאמאביל זענען אלע פאסאר־זשיהען פארוואונדעט געווארען. זיי זע־נען: מר. און מרס. עדוואדד גריבען, פון 1431 דזשעראדד סט. איסט, און מרס. ל. מיריעט, פון 1481 דזשעראדד סטריט איסט.

פרס. פאליינסקי האט געקראגען שווערע וואונדען אויפ'ן פנים פון פלי־הענדיגען גלאס און זי איז צוגענומען גע־ווארען אין סט. דזשאזעפ'ס האספיטאל. די איבעריגע זיבען אפעלימען מיט לייכ־טע וואונדען.

צוויי קליינע אינגלאך פאר־שוואונדען

בערט אגניו, 10 יאהר אלט, פון 102 באטלעט עוו., איז פארשוואונדען געווא־רען פון דער היים, אויף דעם אויבענ־דערמאנטען אדרעס, לעצטען דאנערשטאג נאכמיטאג, צוזאמען מיט ערנסט מעק־דאנאלד, 9 יאהר אלט פון 78 באדטלעט עוו., און זינט דאן זענען זיי נאך צוריק ניט געל־מען.

פאר אינפארמאציע וועגען דעם גע־נויען אויסזעהן פון די קינדער און דאס גלייכען, קען מען טעלעפאנירען לאמ־באדד 7085.

שווים־קלאסען פאר קינדער

קלאסען פאר סקול קינדער וועלכע קענען ניט שווימען, וועלען אנגעפיהרט ווערען אונטער דער דירעקציע פון דער באארד אף עדוקיישאן. פון יולי 5 ביז אויגוסט דעם 20־טען, אויסער שבתים.

די קלאסעס וועלען געהאלטען וועד־רען אין קארלטאן סקול, סענטראל האי־סקול אף קאמערס, דזשארוויס קאלידזש־אייס און ריווערדייל טעכניקעל.

די קלאסען פאר אינגלאך וועלען זיין פון 9.30 ביז 11 פריה, און מייד־לאך פון 2 ביז 4 נאכמיטאג. קינדער דארפען האבען זייערע אייגענע האנטו־בער.

קוואליפיצירטע אינסטרוקטארען וועד־לען זיין ביי די שווים־טענקס.

האט געהאט צוויי וויבער

סעמועל קלילענט זיצט אויצט אין די הויבע פענסטער אויף א קלאגע פון באגאמיע.

קלילענט האט מיט צוועלף יאהר צו־ריק געוואוינט אין טאראנטא, און ער האט דא געהאט א פרוי און זעקס קינ־דער, אבער אין א שעהנעם טאג איז ער פארשוואונדען געווארען פון דער היים און האט חתונה געהאט אין א קליין שטעדטעל, טראגענדיג אן אנדער נאמען. מיט יענער פרוי האט ער אויך א קינד.

איצט האט איהם די פאליציי באר־פרייט פון ביידע וויבער.

מוטער זאגט, אז איהר זוהן איז אונמענשליך באדאנדעלט געווארען אין אויסבעסע־רונגס אנשטאלט

מרס. ס. דינסמאר, פון 815 קריינזען סטריט, האט זיך געווענדעט מיט אן אפיעל צו מעיאר פאסטער און דער באארד אף פארטראל, אז אן אונטער־זוכונג זאל פון זיי געמאכט ווערען כדונג דעם טויט פון איהר איינעל, וועלכער איז געשטארבען אין דזשענעראל האספיטאל, דעם 23־טען מאי.

דאס איינעל, דזשיימס בראון, איז פריהער אנגעקלאגט געווארען פאר גיט פיינער אויפפיהרונג און ער איז פארגע־כראפט געווארען אין קינדער־גערעכט. דארטען האט מען איהם פאר'משפט אז ער זאל נעהן אין דער וויקטאריא אינ־דאסטריע סקול (אן אויסבעסערונגס אנ־שטאלט פאר איינגלאך).

די מוטער זאגט, אז זי האט גע־וואלט נעהמען דאס איינעל צו זיך אהיים אונטער איהר אויפזיכט, אבער דער קאורט האט ניט געוואלט אויף איהר צושטימונג אדער ניט, און האט דעם איינעל אפגעשיקט אין דעם אנשטאלט. דארטען האט דאס איינעל זעהר שווער גענארבייט אין א פארב־שאפ, און ער איז עבדליך שווער קראנק געווארען פון דעם גיפט פון בלייי, ביי וואס ער האט גע־ארבייט.

אין אלגעמיין, זאגט די מוטער, איז די שנעלע האנדלונג פון קאורט, אזוי גוט ווי די אונמענשליכע באהאנדלונג פון די בעאמטע אין דער „אינדאסטריעל־ סקול" א זאך, וועלכע דארף אנטערזוכט ווערען, און זי אפעלירט דערפאר צו דער באארד אף קאנטראל אז די האזיגע אונ־טערזוכונג זאל פון דער באארד נעמאכט ווערען.

Famous Park Where Indians Once Gathered

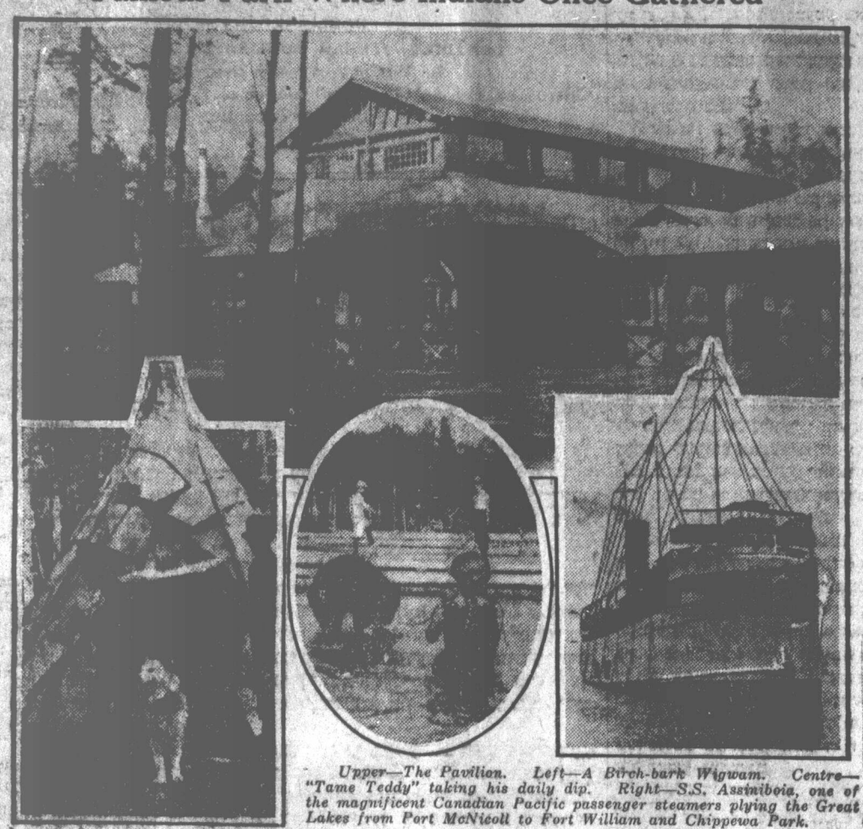

Upper—The Pavilion. Left—A Birch-bark Wigwam. Centre—"Tame Teddy" taking his daily dip. Right—S.S. Assiniboia, one of the magnificent Canadian Pacific passenger steamers plying the Great Lakes from Port McNicoll to Fort William and Chippewa Park.

Night after night on the shores of Thunder Bay, long ago, were heard weird chanting laments of Indian braves. Hundreds of members of various tribes then made this inlet in Northern Ontario ring with their shouts and songs, and the rumbling sound of wooden sticks thudding with monotonous regularity on buckskin tom-toms. There the Indians went to hunt and that was the site of many a tribal rendezvous.

For three miles the water front looks out over the spreading waves of the Bay at the Sleeping Giant. The Welcome Islands lie in that entrance while beautiful, picturesque Pie Island is on the southern side. In place of the laboriously handmade, intricately-decorated war canoes of Indian days may now be seen processions of great Canadian Pacific passenger and freight vessels, and the fleet of smaller craft plying in and out of Fort William and Port Arthur. Where enchanting Indian laments rose high and clear in the humid air may now be heard the voices of happy English-speaking throngs of tourists.

On the sandy beaches of Thunder Bay has magically arisen a park called Chippewa. Camping grounds, attractive lodges, long, shady lanes overshadowed by towering giants of the forest, and a real, honest-to-goodness, live-animal zoo are among the features which have contributed to the popularity of Chippewa Park.

The three hundred acres of forest lying under the shadow of Mount McKay were originally part of an ancient National Reserve and rarely ancient Chippewa Nation Reserve and rarely saw the foot of a white man. Now, on the main line of the Canadian Pacific Railway, advantageously situated close to Fort William, the park is visited by large numbers of men, women and children throughout the year.

Canadians are beginning to find that in addition to numerous natural resources Canada possesses unrivalled sites for summer playgrounds, parks and other resorts. Instead of going to other countries Canadians are learning to appreciate Canada first. The changed condition is due largely to improved travelling conveniences by steam, rail and automobile.

אנאנסירט אייער זומער האטעל
— אין —
„אידישען זשורנאל"

אונזערע לעזער
פאהרען פאר זייערע וואקאציעס אין זומער האטעלען און פארמס.
אונזער צייטונג
איז דער אויצינער מיטעל זיי צו זאגען וועגען אייער פארם אדער האטעל
אן אדווערטייזמענט
אין „זשורנאל"
וועט זיכער ברענגען די געווינשענע רעזולטאטען
טוט עס גלייך

סייל דורך טענדער

וועגען דער עסטייט פון מ. ס. סטיין און קאמפאניע, ליימיטער, האלסייל שיך, 48 יאנג סט., טאראנטא.

דער אונטערגע'חתמ'עטער טראסטי וועט דערהאלטען טענדערס ביז 2 נאכ־מיטאג (דעיליט סייווינג צייט), מיט־וואך דעם 30־טען יוני 1926, פאר דעם איינקויף פון דעם שיך סטאק, טרייד פיקסטשורס פון דעם עסטייט פון מ. ס. סטיין און קאמפאניע, ליימיטער, 48 יאנג סט., טאראנטא, באשטעהענד פון דאס פאלגענדע:—

אן אויסוואהל פון באים'
און טענערשע שיך, פרוי־
ען אקספארדס, מיידלאך
שיך, און דאס גלייכען.
אלס פער אינוועטארי $12,902.42
טרייד פיקסטשורס, אויס־
שטאטונג, אפיס פירניי־
טשור, און דאס גלייכען 921.00

אנבאטען זאלען געמאכט ווערען אויף דעם באזיס פון אינוועטארי צוגעגרייט פון דעם אונטערגע'חתמ'עטען טראסטי, אונטערוואדען פאר עדזשאסטמענט, פאר „שארטס" און „אווערס".

ווייטערדיגע איינצעלהייטען קענען באקומען ווערען אויף אן אפליקאציע אין דעם אפיס פון דעם אונטערגע'חתמ'עטען טראסטי, 33 סקאט סטריט, טאראנטא, אדער אין דעם אפיס פון מ. ס. סטיין און קאמפאניע, ליימיטער, 48 יאנג סט., טאראנטא. אינוועטארים קענען געזעהן ווערען אין ביידע פלעצער.

טערמס פון צאהלונג:—א באצייכנ־טער טשעק פאר 10% פון דער סומע פון יעדען אנבאט מוז באגלייטען יעדען טענ־דער. וועמעס דעפאזיט וועט אומגע־מעהרט ווערען אויב דער אנבאט איז ניט אנגענומען געווארען, און נאך 25% זאל אויסגעצאהלט ווערען אויב דער אנבאט איז אנגענומען געווארען, און דער באר־לאנס אין דרייסיג טעג פון דעם דאטום ווען עס איז אנגענומען געווארען, זאל פארזיכערט ווערען צו דער צופרידענ־הייט פון די אינספעקטארס און טראסטי און זאל טראגען אינטערעסט אויף זיבען פראצענט יעהרליך.

דער העכסטער אדער יעדער טענדער מוז ניט אנגענומען ווערען.

דאטירט אין טאראנטא, דעם 23־טען יוני, 1926.

HUMPHREY COLQUHOUN,
אינטאריזירטער טראסטי.

י. ווייניראט

וועט היינטיגע וואך באזוכען די שטעדט ניאגרא פאלס, סט. קעט־רינס, וועלאנד, און פארט קאלבארן, און וועט קאלעקטען פאר'ן „זשור־נאל" די אלטע חובות ווי אויך אנ־נעמען נייע סובסקרייבער.

„זשורנאל" לעזער אין דו באר־טרעפענדע שטעדט זענען איהם גע־בעטען ארויסצוהעלפען אין דער ארבייט.